

schody jsou mramorové, a schody samy o sobě nejsou ani nebezpečné, nýbrž pouze nepohodlné a nepraktické a toliko při vřetenu neschůdné. Nebyl tedy žalovaným porušen výslovný předpis stavebního řádu, který byl vydán k ochraně chodců, jak míní odvolací soud, a nelze vůbec spatřovati nějaké zavinění žalovaného v tom, že ono vedlejší schodiště bylo zřízeno tak, jak to zjistily nižší soudy, zejména když přece nutno předpokládati, že žádný rozumný člověk nebude vystupovati nebo sestupovati po točitých schodech právě u vřetenu. Nelze tedy činiti žalovaného odpovědným za následky žalobcova úrazu, ježto mu nebylo prokázáno zavinění (§§ 1295, 1296, 1311 obč. zák.).

Čís. 17300.

Právo spoluvlastníka žádati za zrušení spoluvlastnictví je bezpodmínečné potud, že se nevyhledává, aby spoluvlastník prokazoval svůj zájem na zrušení spoluvlastnictví.

Z případného nedostatku zájmu žalobce na zrušení spoluvlastnictví nelze ještě usuzovati, že by se domáhal zrušení spoluvlastnictví v úmyslu způsobiti žalovanému spoluvlastníku škodu.

(Rozh. ze dne 12. května 1939, Rv II 104/39.)

Proti žalobě na zrušení spoluvlastnictví k nemovitosti namítla žalovaná mimo jiné též, že žaloba je podána v nevčas a v neprospěch žalované, protože na nemovitostech jest vloženo právo požívací ve prospěch žalobců, kteří mohou býti ještě dlouhá léta živi, takže je vyloučeno, že by se někdo o takovou nemovitost, kterou nemůže hned užívat, zajímal a ji kupoval. Také za současné hospodářské krise klesly ceny nemovitostí, mezi lidmi není peněz, takže by nemovitosti nikdo nekupoval. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Předpis § 830 obč. zák. ustanovuje, že spoluvlastník může zpravidla žádati i zrušení spoluvlastnictví, nikoli však nevčas nebo na újmu ostatních. Toto právo spoluvlastníkově jest bezpodmínečné v tom směru, že se nevyhledává, aby spoluvlastník prokazoval svůj zájem na zrušení spoluvlastnictví (srov. Klang, Komentář II/1, str. 866, Rouček-Sedláček, Komentář III, str. 605). Z případného nedostatku zájmu žalobců na zrušení spoluvlastnictví nelze ještě usuzovati, že by se domáhali zrušení spoluvlastnictví v úmyslu, aby žalované způsobili škodu. Ostatně šikanosní jednání žalobců mohlo by býti jen právním důvodem k náhradě případné škody (srov. č. 12349 Sb. n. s.), nelze je však namítati proti výkonu práva, zákonem žalobcům propůjčeného. Ve svém právu do-

máhati se zrušení spoluvlastnictví jest spoluvlastník omezen zákonem jen v tom směru, že se nemůže domáhati zrušení spoluvlastnictví nečas nebo na újmu ostatních. Dovolací soud však odůvodnil již ve svém zrušovacím usnesení ze dne 7. dubna 1938, že v souzené věci nebrání nároku žalobců na zrušení spoluvlastnictví ani požívací právo váznoucí na nemovitosti ani nynější hospodářská krise, kterýmižto konkrétními námitkami se bránila žalovaná proti žalobnímu nároku s hlediska právě uvedeného.

Čís. 17301.

Má-li samostatně převzatý závazek nezletilcův býti uznán za platný podle § 246 obč. zák., musí býti úměrný kapitalisované hodnotě příjmů, jež může nezletilec očekávati v dohledné době. Neplatná je úmluva, kterou se nezletilec zavázal bez spolupůsobení svého zákonného zástupce zaplatiti odměnu tomu, kdo mu opatří zaměstnání, jestliže slíbená mzda z tohoto zaměstnání mohla mu vynésti jen tolik, aby uhradil nejn nutnější životní potřeby a nemohl-li z ní splniti převzatý závazek.

(Rozh. ze dne 15. května 1939, Rv II 572/38.)

Srov. rozh. č. 9794, 12643 Sb. n. s.

Žalovaný (nezletilý) zavázal se bez spolupůsobení svého zákonného zástupce Jarmile P., že jí zaplatí 2.500 K, zaopatří-li mu stálé zaměstnání. Tvrdě, že Jarmila P. žalovanému stálé místo zaopatřila, domáhá se žalobce jako postupník Jarmily P-ové na žalovaném 2.500 K. P r v ý s o u d uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání brojí jenom proti názoru odvolacího soudu, že žalovaný, jsa nezletilý, nemohl se platně zavázati bez svolení svého zákonného zástupce. Tvrdí, že žalovaný, třebaš byl nezletilým, mohl se v souzeném případě i bez spolupůsobení svého zákonného zástupce platně zavázati, že zaplatí Jarmile P. 2.500 K za zaopatření stálého místa a to proto, že zaplacení této částky by se stalo z peněz, které si svou pílí vydělá. Jest ovšem správné, že podle § 246 obč. zák. se může nezletilec i bez přivolení poručníkově samostatně zavázati k službám a že může svobodně nakládati a se zavazovati »tím, čeho takto nebo jinak nabude svou pílí«. Jde tu však o výjimečné ustanovení o osobách, stojících pod zvláštní ochranou zákona (§ 21 obč. zák.) a proto lze toto zákonné ustanovení vztahovati jenom na takové případy, kdy v budoucnosti splatný závazek nezletilcův je přiměřený příjmům, které si nezletilec svou prací vydobude. Má-li tedy samostatně převzatý závazek nezletilcův býti